

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér sora 40 fillér.

Hirdetés nagyság szerint.

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez jutendók.

Előfizetési pénzek és reklamációk, Feigl Gyula

küldő címére küldendők.

XXI. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ERNŐ.

28. szám.

Szellemi életünk.

Általános az a nézet, hogy a kulturai haladás az országban általában azért oly lassú, mert szellemi élet a vidéken vagy semmi sincs, vagy igen kevés van.

Van ebben a mondásban némi igazság.

Az irodalom, művészet és tudomány központja a főváros. Minden nevezetesebb szellemi mozgalom Budapestről indul ki, s míg a fővárosi otthon, a tűzhelynél élvezzi, a vidéki ember csak értesül róla.

A színházak, könyvtárak, ezernyi látni és tapasztalni való, népszerű, tudományos felolvasások, az országgyűlési tárgyalások eleven mozgalmas képe, ez mindmegannyi tényezőjét képezi a fővárosban a szellemi élvezeteknek, ennek folytán a haladásnak.

Mi vidékiek mindezt nélkülözzük, s csupán az ujságokra vagyunk utalva.

A főváros polgárságának lépten-nyomon alkalma nyílik a szellemileg nemes szórakozásra, mely mellett számos oly részlettel, oly kérdésekkel és tudnivaló dolgokkal ismerkedik meg, melyeket oly kellemes módon sem könyvekből, sem ujságokból elsajátítani nem lehet.

A mi szellemi élvezetünk egy-egy hangvételben tetőzik, mely annál kevésbé elégíthet ki teljesen, mert az is ritkaság s az ily élvezet iránti érzék e miatt valami nagy mértékben nincs is meg. A színházi élvezetben, melyet egy-egy vándor társaság uyujt, ritkán van köszönet.

Marad még az egyleti élet, melyen alkalmunk van egymással érintkezni, s a nyilvános helyeken való összejövetel, hol vagy szórakoztató játékkal töltjük szabad időnket, vagy ujságokat olvasunk, vagy pedig — mikor annak éppen ideje és alkalma van — politikai eszme cserét folytatunk.

Elfogulatlanul itélve, bizony nagyon szegényes eredmény ez, de hát bármint csűrjük-csavarjuk a dolgot, egyebet sem hozunk ki, s összes szellemi élvezetünk jóformán azokra a multságokra redukálódik, melyek a téli évadokon át az egyik vagy másik egyeslet részéről a jótékonyág érdekében rendeztetnek.

És ez így van hazánk legtöbb vidéki városában, a hol hiába iparkodnak utját állni annak a szellemi meddőségnek, mely teljesen lehetetlenné teszi, hogy a vidéken is életerős központok keletkezzenek.

Oly város, mely mozgalmas szellemi életével középpontját képezné egy nagyobb vidéknek s úgy szólván értelmi bélyegét sütné erre, kevés van, vagy talán nincs is.

Igy megmaradnak ezek a városok mind, a szó szorosabb értelmében vett provinciának, szűk látókörrel, kevés életrevalósággal s kicsinyes felfogással, a hétköznapi gondok és bajok közepette.

A törekvés csak akkor fog eredménnyel járni, ha nem lesz egyoldalú és az összes erre hivatott tényezők egyetértőleg működnek közre.

Azt nem akarjuk mondani, hogy a magasabb szellemi érdeklődés a vidéken egyáltalán hiányzik — korántsem. — Van elegendő mindenütt; de

részint sporadikus jelenségek s még nem hatolta át az egész társadalmat, részint pedig az a körülmény gátolja az utóbbit, hogy kire e magasabb szellemi érdeklődéssel bírnak, ezt másokban is felkölteni vagy nem akarják, vagy nem tartják magukat reá hivatottaknak.

Városi ügyek.

3184/1901.

Hirdetmény.

Az országgyűlési képviselő választók 1902. évi ideiglenes névjegyzékkel ellátott felajánlásokra hozott központi választmányi határozatok, — az 1899. évi XV. tc. 148 §. értelmében f. évi július 20-tól 30-ig bezárólag Vasvármegye törvényhatóságának kiadóhivatalába Szombathelyen közszemlére kitétetnek s azok bárki által betekinthetők.

Köszeg, 1901. évi július hó 6-án.

Tipka Ferenc,
polgármester.

592/1901. vp.

Hirdetmény.

Köszeg sz. kir. város pénztári hivatala által ezennel közhírré tétetik, miszerint a folyó évre készített bikatartási költség és a legelőtér kivétési lajstrom a polgármesteri hivatalnak 2611/901. sz. utasítása folytán 1901. július hó 12-től július hó 20-ig bezárólag alólirt hivatalban közszemlére ki van téve.

Köszeg, 1901. évi július hó 11-én.

A városi pénztári hivatal.

1560/901.

Jutalom I

Miután több viharágyubódó feltörése s az ezekből eltulajdonított puska s lakat kézrekerítése körül folyamatba tett rendőri nyomozás eddig eredményre nem vezetett, sem azok kipuhathatók nem voltak, akik illetéktelenül a többi állomás megtévesztésére a jelző-állomáson jelzőlőveket tettek, a városi tanács hozzájárulásával a tettesek megnevezőjének, vagy a ki azok nyomára vezet, ezennel 25 korona jutalom biztosítottatik.

Jutalomba részesül az a feljelentő is, aki a viharágyuk körül elkövetett bármely más visszaélés elkövetőjét megneveszi.

Köszeg, 1901. július hó 7-én.

Köszegi József,
rendőrkapitány.

TARCA.

A nemesi címek.

A „KÖSZEG ÉS VIDÉKE” eredeti tárcája.

A demokratikus egyenlőség hirdetése mellett, a társadalom kasztszerű rétegződése hovatovább feltűnő. Arisztokratikus velleitásokkal van tele a levegő, nem azt nézi már ma a század „demokratikus” fia: ki az, akivel érintkezik, de ki volt? kik voltak elei és a legtöbben az egyenlőséget úgy értelmezik, hogy egyenlőek legyenek a náluk magasabb polcon levővel. — Hemzseg társadalmunkban a címhajtás, pályája zenithjét véli elérhetni az, ki nemesi címhez jutott, a köznemesség legvagyonosabb részének ambíciója pedig, hogy a magánosság soraiba jusson.

Nagyon változtak az idők, Rómában még az a nézet dominált: „Inkább talun első, mint Rómában a második”, ma sokan inkább az elsők között a legeslegutolsók kívánnak lenni. Változtak a nézetek a kétségtelen, de eme változásban is fellelhető az örök emberi vonás, a több és több után való törekvés; a másik fölé való emelkedhetés vágya, ez megvan ma úgy, mint megvolt régeu, és amint meg lesz a végtelen időkig.

„Mundus titulus titillatur”, címekkel lehet csiklandozni a világot, ez régi axioma; valóságát, célszerűségét senki hasznosabban fel nem ismerte, mint a monarchák, kik fejlődő, vagy ingadozó trónjukat címadozó mányozással erősítették s hatalmuk tetőpontján ezzel

csillapították le a túlhatalmaskodás ellen fellépő renitenseket.

E nemesi címek ma tartalom nélkül való jelzők, s mégis e pár betű az, mi az arisztokráciát a korszellem erőlködésével szemben épségben fenntartja, s e kis jelzőcskék azok, amelyekéit annyian fáradság, hogy elérjék, annyian küzdenek, hogy megtartsák, s annyian harcolnak, hogy ledöntsék. Hasztalan ez is, az is, a természetes evolúciónak ellentállani nem tud semmi.

A nemesi fok jelzésére ma tulajdonképpen négy szó szolgál, a „herceg”, a „gróf”, a „báró” és a „nemes” jelző, a többi címek a vicomte, őrgróf, lovag, lord duc, stb. válfajai e négy fő kategóriának, mely ugyanannak a fogalomnak a kifejezője. E rangjelző címek eredete a germán alkotmányban keresendő, náluk fejlődött ki s ma egész Európában, sőt ujabban Ázsiában is elfogadták.

A középkorban a german népeknél az állam és társadalmi viszonyok konszolidációja kezdetén a teljes egyenlőség, a törzsi szervezet uralkodott, a szabad nép egyenjogú volt, a főhatalmat a nép a maga összeségében a nemzet gyűlekezeten (concilium) gyakorolta. Tisztviselői akik voltak, a nép átruházott jogával éltek és e különböző közfunctionáriusokat külön-külön névvel jelölték meg. Azt, ki a népet csatába vezette „herceg”-nak (herceg) nevezték (die im Heere zogen); a polgári köztisztviselőkben eljárót, aki a nép helyett működött (tür's Volk) fűrtnek hívták; a területi tagosultságok, a gauok élén álló tisztviselőket mivel ezeket a nép véneiből választották (grau-szürke) graloknak nevezték. A herzog,

a fűrt, a graf; latinosan dux, comes, tehát kezdetben bizonyos tisztséget viselőnek hivatali címe volt, de semminemű rang elsőbbséget, kiváltságot nem szült, a nemességi, azaz szabadsági viszonyban külömséget nem jelzett és a cím átörökölhető nem volt.

A VIII—IX. században a törzsi alkotmány meggyengült; a népkirályok erélylyel, ügyességgel a souverénitas nagy részét kezükbe ragadták, a köztisztviselők saját hivatásukat helyezték, ezeknek beneficiumokat juttattak, s a királyság teremtette hivatalserég így hatalmasabb lón a régi nemességnél. E hivatalok az egyes kegyelt családokban örökölhetőkké lettek, az örökösödéssel a beneficentialis birtokok szintén átszállottak a graf, herzogi méltóságokhoz való jogcímre s így a hivatal serégből előbb hivatali, később születési nemesség fejlődött ki. — E születési aristocrazia a tulajdonképeni közbirtokot sajátjának tekintette, a joghatóságot családnak nézte s noha mind e kiváltságnak a király volt is a kutfeje, a hatalmasodó új nemesség születési jogából folyónak minősítette a praerogatívákat. E feltogás azután azt eredményezte, hogy a beneficium teljesen családi birtok lett, e területeken a birtokos gratok, herzogok uralkodói jogkör gyakoroltak, az e területen lakókat uralmuk alá helyezték.

E jogkörökön belül azonban több oly város lakott, aki saját erejének a tudatában a király kreaturái előtt meghajolni nem akart, azok hatalmát visszautasította és mert elég harcosa volt, birtoka kiváltságolt u. n. immunis lett s e szabad urakat; Freyherreket, liber barok-nak nevezték.

